

Putin a zlatá rybka

- CZ24 News | 12. prosince 2023

RUSKO: Sergej Šangin:

„Tak řekni Zlatá rybko, co ti v životě chybí?“

„Promiňte, Vladimire Vladimiroviči, ja však vůbec pracuji jinak – to mne prosí, abych něco udělala a já dělám.“

„No, k tomu mám Šojgu a Mišustina. A co mohu pro tebe udělat? Chápej, v dětství se mi pohádka „O zlaté rybce“ zaryla do duše – ty děláš a děláš pro všechny všechno, ale pro sebe nic.“

„Ani tak najednou nevím, co si přát, Vladimire Vladimiroviči, tak nějak je to nečekané!“

„Neomezuj se, pros, co chceš, všechno udělám!“

„Nebude lepší, když to udělám já pro vás? Nebo pro vaše blízké?“

„Ne, ne, blízcí mají vše v pořádku, nic zbytečného nepotřebují, jsou plně zabezpečeni. Pro mne v podstatě také není ničeho třeba, jsem zabezpečen, práce je, o penzi je brzo mluvit, takže raději budeme myslet na tebe.“

„Vladimire Vladimiroviči, a co třeba udělat něco pro ruský národ? V takovém rozmachu a rozsahu jsem zatím nepracovala, ale mohu to vyzkoušet!“

„Děkuji ti jménem ruského národa, Zlatá rybko, ale bojím se, že se s tím nevyrovnáš – jedním zázrakem tu nic nezmlůžeš, ať uděláš, co uděláš, všechno bude špatně. Ty si přece pamatuješ, jak to bylo se stařenkou a čím to všechno skončilo? Nechci, aby tě pošpinili za tvé dobré skutky, žij obyčejným životem, vychovej děti, vnuky, tvoř zázraky pomálu, ale s národem ruským se my sami rozebereme co a jak.“

„Bojte se Boha, Vladimire Vladimiroviči, kdo že se za dobré skutky zašpiní, sám víte čím? Za to obyčejně blahorečí, říkají děkuji, těší se ze zázraku!“

„Ech, rybko, v zázracích jsi dosud žila, ale v životě nic nechápeš. Tak třeba tě poprosím, jen tak například, postavit nový most na Sachalin ...“

„Už začínám ...“

„Tak stůj, zbrklá rybko! To byl jen příklad! A tak národ, který několik let čekal na tento zázrak, se probouzí, a most už stojí – krásný, pevný, na věky!“

„Vždyť to je dobře! Užitek pro lidi!“

„A teď se podívej, jak to chodí v životě. Nejdříve jsme se rozhodli, stát, ten most postavit. Já, jako prezident jsem na sebe vzal odpovědnost, podepsal Příkaz. A roztočila se kola – projektové kanceláře začaly připravovat dokumenty, a to jsou tisíce lidí v práci, dostávají peníze od státu, děti krmí, byty kupují, ze života se radují. Podle jejich projektů se začíná geologický a mořský průzkum – to samé jen ještě mnohem více lidí dostalo práci na mnoho let, přesvědčení o svém zítřejším dnu. Začala stavba, propukla práce na stavebních kombinátech a závodech na výrobu kovových konstrukcí, v

betonárnkách. Představuješ si, kolik peněz se dostane mezi lidi? A i samotným podnikům? To všechno nasměřují na rozvoj své výroby, koukáš, a tu ještě staví jiný nový podnik, aby si doplnili výrobní postup a to jsou nová pracovní místa! Chápeš? Byl depresivní region, začala všeruská stavba, kam se lidi potáhnou z celé země, protože tam platí dobré peníze, je tu perspektiva. A my, stát, tam pro ně začínáme stavět města a osady, aby se udrželi na jednom místě. A ty tady se svým zázrakem! Chápeš, o čem mluvíme?”

„Ne, Vladimire Vladimiroviči! A čím by vám mohl vadit zázrak? No, tak dejte peníze hned lidem, proč je přetěžovat prací? Budou i zdravější, i šťastnější!“

„Nechápeš? To je špatně! Národ se rozmazlí, řekne a proč tak málo peněz zadarmo, za nic? Proč není více kuřat, co samy létají do pusy? Dejte více! Ty sama, rybko, zítra jinde budeš zázraky dělat a my zůstaneme s kým? S potížisty, kteří si na zázraky zvykli? S lidmi bez profese, bez návyku pracovat? Jestli člověk nepracuje, nepřekonává potíže, neřeší úkoly, nebere na sebe odpovědnost, tak jaký je z něho člověk?“

„Nu, ale jak to vše bylo dříve, Vladimire Vladimiroviči? Vždyť pohádky si pamatujete? Vždyť Jemelja se svou štikou se dobře sžil, carem se stal. Co je tu špatného?“

„To je pohádka, rybko, v životě by se ho rychle zbavili, protože u něj nebyla žádná politická zkušenost. Měl štěstí, zázrakem se carem stal, ale potom štika odplula řekou a on zůstal sám s dvořany. Myslíš si, že zbytečně pohádka na tom nejzajímavějším místě končí? Ne, protože dál pohádkář se rozhodl nepsat, bál se, že děti by neusnuly po takové pohádce. Osobně já tomu Jemeljovi nezávidím, nechci záviset na zázracích, snažím se spoléhat na sebe a na lidi – oni mne nezradí.“

„A tak mne zapište, Vladimire Vladimiroviči, na tu vaši všeruskou stavbu! Stanu se člověkem, budu se snažit bez zázraků požit, „posmazit“ se ve vašem životě, pokusím se pochopit jak se žije obyčejnému člověku, který na zázraky nespolehá!“

„To je vždy vítáno, zlatá rybko, máme práce nad hlavu. Jen tě pak neposílám na všeruské staveniště, tam už je lidí dost. Mám pro tebe práci, místo se brzy uvolní. Už jsi slyšela o naší centrální bance? Je na čase ji „vykouřit“ v tom dobrém slova smyslu! Nejdříve ti pomůžeme a pak získáš zkušenosti a chuť! Opravdu nutně potřebuji dobré pracovníky!“

„Kdy jdeme do práce, Vladimire Vladimiroviči?“

„Ech ty, super! A nešlo by to jednodušeji? Mně sežerou, řeknou, opět krasavice k moci protahuje, mladá je a už na takovém místě! T-a-k-ž-e, tentokrát – skromně, akurátně, aby byl pocit, že za zády je zkušenost a v hlavě vědomosti! Zatím se sžívej, tady máš klíčky od bytu ...“

„Vladimire Vladimiroviči ...“

„Promiň, zapomínám s kým mám tu čest! Ale z druhé strany, lepší je vše zařídit podle protokolu, aby nevznikaly zbytečné otázky, zázraky musí vypadat přirozeně. Chápeš? Neurážíš se?“

„Ach, chápu to, ale je těžké tak najednou vzdát se zázraků!“

„Později tě se svou komandou seznámím, prohodíte plán postupu, posoudíte společné problémy. Myslím si, že si spolu sednete. U mne se všichni v zázracích potrošku vyznají, ale jak i ty teď, starají se skrývat schopnosti. Počítám s tebou, Zlatá rybko!“

„Nezklam, Vladimire Vladimiroviči!“

„ Bůh s tebou.“

ZPRACOVAL: Peter008/Pokec24

[ZDROJ](#)